FCI Standard **Nr. 139**
02.04.2001 (EN) **(ORG 13.03.2001)**

IRSK TERRIER

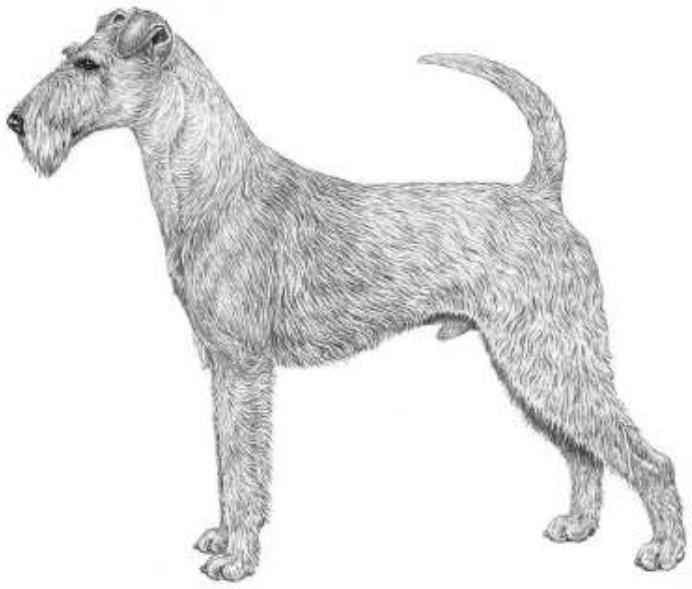
(IRISH TERRIER)

Oprindelsesland: Irland

Anvendelse: Alsidig gårdhund, familiehund, vagthund med aldeles frygtløs optræden, jæger og jagthund.

Klassifikation: FCI Gruppe 3 (Terriers)
Sektion 1 (Store og middelstore terriers)
Uden brugsprøve

Historie: Irland har frembragt fire terrier-racer, som alle er tydeligt forskellige fra kontinentale og engelske terriers. Den race, der nu officielt kaldes Irsk Terrier, er muligvis den ældste af de irske terrier-racer, men optegnelserne er så sparsomme, at det vil være vanskeligt at give noget afgørende bevis for det. Før 1880'erne var den Irske Terriers farve ikke endeligt fastlagt. Ud over rød fandtes den undertiden som black and tan eller brindlet. Ved slutningen af det 19. århundrede bestræbte man sig på at avle black and tan og brindle ud, således at alle Irske Terriers fra det 20. århundrede havde rød pels. Den røde Irsk Terrier holdt snart sit indtog på udstillingerne i England og U.S.A., hvor den blev modtaget med entusiasme. Racens gode omdømme steg yderligere under den 1. Verdenskrig, hvor den blev brugt som meldehund i skyttegravskrigens forfærdende larm og forvirring og derigennem kunne bekræfte både sin intelligens og sin frygtløshed. Den første raceklub blev oprettet i Dublin den 31. marts 1879, og Irsk Terrier blev det første medlem af terrier-gruppen, der som en race af irsk oprindelse blev godkendt af The English Kennel Club sidst i 1900-tallet.



IRSK TERRIER

Helhedsindtryk: Hunden skal fremtræde energisk, livfuld, smidig og ruhåret med masser af substans. Den må ikke virke klodset, da hurtighed, udholdenhed og styrke er meget væsentlige træk. En irsk terrier må hverken være plump eller kompakt. Den skal være formet til fart, og dens linier har et præg af "racing".

Temperament: Selv om en Irsk Terrier er modig og absolut i stand til at markere sig over for andre hunde, er den bemærkelsesværdigt loyal, godmodig og hengiven over for mennesker, men hvis den bliver angrebet, viser den sig modig som en løve, og den vil kæmpe til den bitre ende.

Racens rygte om at komme i klammeri med andre, undertiden endog i udstillingsringen, er ufortjent. Selv om den kan være barsk, når forholdene kræver det, er den let at opdrage og er en venlig familiehund, der lever op til sin tidlige beskrivelse som "Den lille mands livvagt, bondens ven og den fine herres yndling".

Hoved: Langt uden rynker

- Skalle: Flad og ret smal mellem ørerne. Den bliver en smule smallere mod øjnene.
- Stop: Knapt synligt – undtagen i profil
- Næse: Skal være sort
- Læber: Tæt sluttende. Udvendigt er læberandene næsten sorte.
- Kæber: Skal være stærke og muskuløse. Lange nok til at give et effektivt bid
- Tænder: Stærke og regelmæssige – uden karies. Fortænderne i overkæben overlapper de nederste let (saksebid).
- Kinder: Ikke for fyldige. Partiet under øjnene er ganske let udmejslet, således at man undgår et myndeagtigt udtryk.

Øjne: Mørke af farve, små, ikke udstående, med et levende, ildfuldt og intelligent udtryk. Gule eller lyse øjne er særdeles uønskede.

Ører: Små og V-formede af moderat tykkelse og velansatte. De falder fremover tæt til kinderne. Overkanten af det foldede øre skal ligge klart højere end hovedets overlinie. Ører, der hænger ned langs hovedets sider (som hos en hound) er utypiske for en terrier, og halvt rejste ører er endnu mere uønskede. Hårlaget på ørerne er kort og har en mørkere farve end kroppens pels.

Hals: Af ret god længde, gradvis bredere mod skuldrene. Den bæres godt og er uden løs halshud. Der ses som regel en ganske let pelskam langs halsens sider næsten op til ørerne.

Krop: Harmonisk – hverken for lang eller for kort

- Ryg: Stærk og lige uden tegn på slaphed bag skuldrene
- Lænd: Muskuløs og meget let hvælvet. En tæve kan have et lidt længere lændeparti.
- Bryst: Dybt og muskuløst, men hverken rundt eller bredt. Ribbenspartiet er passende hvælvet, nærmere dybt end rundt, og ribbenene strækker sig godt bagud.

Hale: Ret højt ansat, båret muntert, men ikke ind over ryggen eller oprullet. Den har god kraft og substans og er ganske lang. Traditionelt kuperes halen til 2/3 af sin fulde længde. Den er godt beklædt med grove hår og er uden frynser. Kun en naturlig (ukuperet) hale er tilladt i lande, hvor kupering er forbudt ved lov.

(NB! Kupering er forbudt i Danmark)

Lemmer: Både for- og bagben bevæges direkte fremefter.

Forpart:

- Skuldre: Skal være fintbyggede, lange og skråtstillede

IRSK TERRIER

Albuer: Arbejder frit, holdt klar af kroppens sider

Underarm: Moderat lang og fuldkommen lige med rigelig knoglekraft og muskulatur

Mellemhånd: Kort og lige, går næsten i ét med underarmen

Forpoter: Bør være stærke, rimeligt runde og moderat små. Tæerne er hvælvede og hverken ind- eller udaddrejede. Sorte kløer er meget ønskelige. Sunde trædepuder uden revner eller kornede udvækster.

Bagpart: Skal være stærk og muskuløs

Lår: Kraftfulde

Knæ: Moderat vinklede

Haseled: Lavt ansatte

Bagpoter: Som forpoterne

Bevægelse: For- og bagben føres lige og parallelt fremefter. Albuerne bevæges parallelt med kroppens længdeakse – fri af kroppens sider, og knæene drejes hverken ind- eller udefter**.**

Pels:

Hårlag: Af tæt og ruhåret struktur, virker stivhåret, men ligger dog fladt. Hårene vokser så tæt og kraftigt, at man ikke kan se huden ved at skille pelsen med fingrene. Pelsen må ikke være blød eller silkeagtig, og den må ikke være så lang, at den skjuler linierne i kroppen – specielt på bagparten. Pelsen er uden lokker eller krøller. Hovedets pels er af samme kvalitet, men kort (omkring 2/3 cm lang), næsten glathåret og lige. Et let skæg - som er et karakteristisk træk - er det eneste, der må være "langhåret" (og det er kun langt sammenlignet med den øvrige pels). Et "gedebukkeskæg" tyder generelt på, at der kan være silkeagtige eller ukorrekte hår i pelsen. Benene er uden behæng. De er som hovedet beklædt med et hårlag af samme hårde struktur som kroppens pels – men ikke så langt.

Farve: Ensfarvet, rød, rød/hvedefarvet eller gylden rød. Hvidt forekommer af og til på brystet. En smule hvidt ses ofte hos alle ensfarvede racer.

Størrelse: Skulderhøjde: Ca. 45 cm (18 ins)

Vægt: Hanner 12,25 kg (27 lbs)

Tæver 11,4 kg (25 lbs)

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang og dens indvirkning på hundens sundhed og velbefindende.

Diskvalificerende fejl:

- Aggressive eller for sky hunde
- Enhver hund, der tydeligt viser fysiske eller psykiske abnormiteter, skal diskvalificeres.
- Næse: Enhver anden farve end sort
- Kæber: Udpræget underbid eller overbid
- Farve: Enhver anden farve end rød, gylden rød eller rød/hvedefarvet. En lille hvid brystplet er tilladt som hos andre ensfarvede racer.

- Poter: Trædepuder med kornede udvækster eller sprækker

Bemærk:

- Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.
- Kun funktionsdygtige og klinisk sunde hunde med racetypisk præg bør anvendes i avlen.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Ω Ω Ω

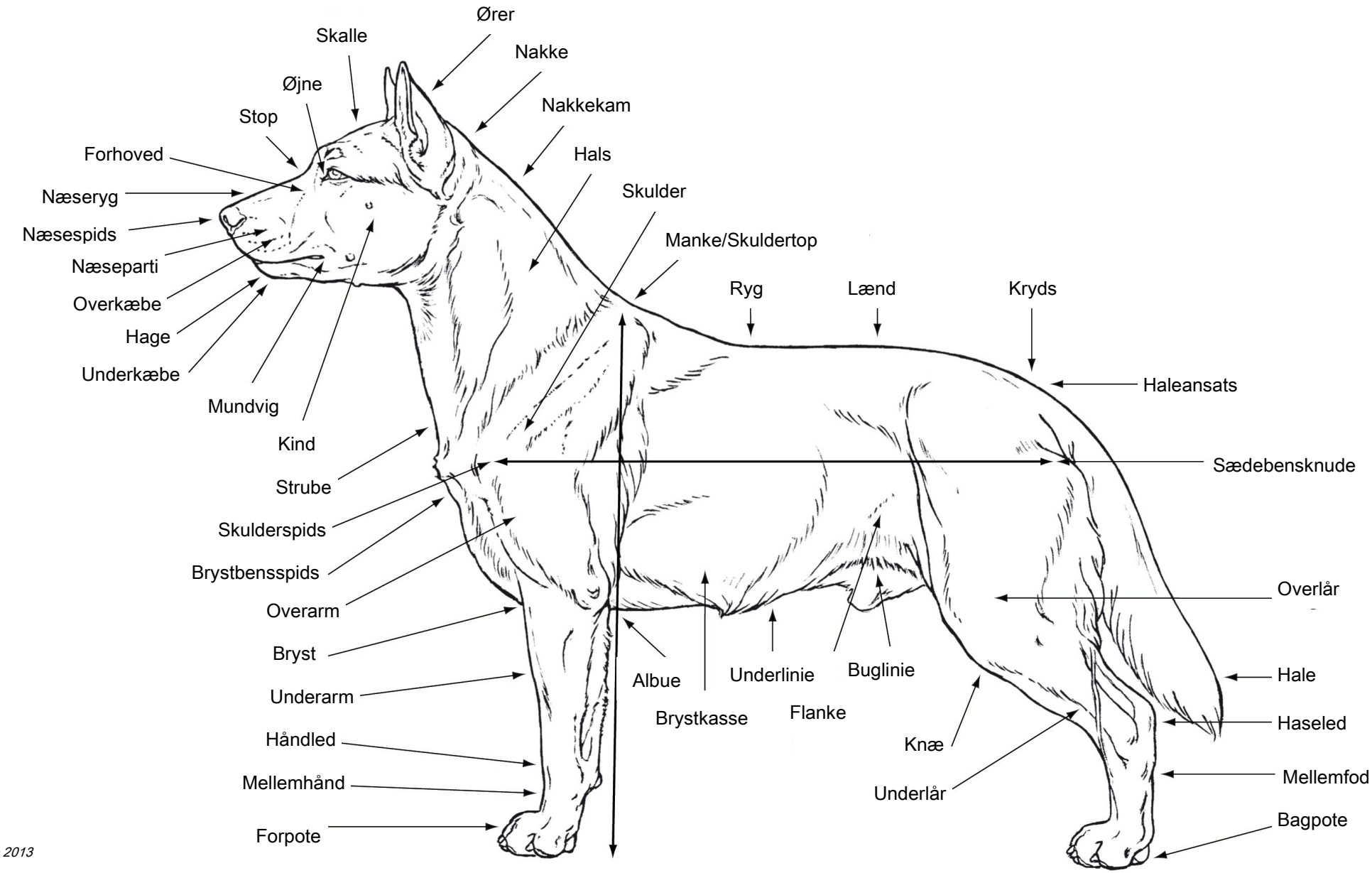
Standarden udgivet af FCI 2 APRIL 2001

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité

NOVEMBER 2018

¤ ¤ ¤ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i FEBRUAR 2002 ¤ ¤ ¤

Anatomiske træk



Bystrup 2013